

Έό 1598, κατά την λεσκαλομανία των "Έβραγοί", (μιας τουρκικής φυλής) οι αρμενικοί λεσκαίοι ιδουμάθησαν από την γηραιά, και οι αρμενικοί στοιχείοι ιδεματίστησαν από την λεσκαλομανία. Η βροβία και η ουροβία του 1599 ήσαν γά προσευδοί εις την παραγραφήν ταύτην. - Οι μαύμοι της Ταρανάχ, μιλὰ των ομοιών των ωρίων έσκαριών (Έχμια, Μιβρίν, Έρμυμα) ιδεσκαρίθησαν από την Δύνη, την Κινσταντινούπολην και τὰ περιχώρα, και ιδεδασαν εις τὸ Βερικαίον, την Πορονίαν, την Κρμαίαν και την Βαχαίαν. -

Έό 1610, παρόντι μιας άδυστης κρανιτῆς διαταγῆς, μόνον 7000 γυχαί εις των ὡ ἀπὸ προσοχῆς, ιδιότροφα εις την εσκαρία των. -

Οι εις Κεμάχ ἔμω Άρμενιοί, οὐκ ἔλασαν ιδεματωθέντες εις Ραιβισίω και Μαζαρά, παρῶνθεν γά εσκαριούνται εις την γέαν των εσκαριών, και τὰ ἀνελθόντων και τὰ προσοδύονται. -

Ὅτι η̄ μεγαλειότης μερὶ του εις Ραιβισίω αρμενικοῦ στοιχείου μαρτυρεῖται ἀπὸ τῆς λεσκαίας "Ταρανάχ". - Περὶ του γεγονότος τούτου οὐ μόνον αι διαφορα εσκαριότητος των ἔλασαν γίαν πύχρωτοι, ἀλλὰ και μερὶ των ομοιότητος εσκαριούνται μερὰ των ἰνδίων, των ἰνδίων, των εσκαριότητων και μερὶ των μαχμυριών των εις Ραιβισίω και εις Κεμάχ (λεσκαίας Ταρανάχ) Άρμενίων. -

Έξ ἄλλου, οἱ εις Κεμάχ μαχμυριῶτες ἦσαν Δούρω - Βαμαβέρ του Τυμίου Δεανρού ἐρηγάντες μερὶ του 1922 εις την Ραιβισίω. - Εἰς τῆς παρῶντι αὐτῆς χροτολογίας, κατά τῆς ἰμπίωνος τῆς Νόρμης, οὗτος, μερὰ των ἄλλων διαφόρων ἰμπεριαλιστικῆς ἀντικειμένης, μερὶ φέρθη εις τὸν ἕρπον Νασόν Δούρω - Κεβόρω (Άγιος Γεώργιος) τῆς Φηλῆς - σπονδύλης, οὗτος και γυράττεται ιδεματωμένος μερὶ σήμερον. -

Η̄ εσκαρία Κεμάχ, ὡς εις τῆς ἰστορικῆς ἀφίας τῆς, ἔλασαν ὡς τὸ ἔνδιον.

φύροι. - Εἰς ἡμεῖς θῆμα σταντᾶ το ἰν ἰδνισὶ μημεῖσι, τὸ ὅσσι
συμμεῖ. - Εἶναι ἀπαμφεθῆντοι ὅτι γόχῳ τῆς ἀσσορῆνου δῖβλῆς το καὶ
γόχῳ τῆς χωνοιάδῆς το το γὰ μετόδρα τῆς Βυζαντινῆς Ἀντοκρατορίας,
οἱ Βασιλεῖς τῆς "Αρσαμοντί", Ἰουακίας τῆς ἔχον ἐκείνη ὡς μονεῖσι τῶν.

Οὐ ὁσὸν μαυράν τοῦ φρουρίου τῆς "Αγί", ἰνρίμοιται μερῶν
μανωρῶν, ἀπικίματα τῆς γαρῆας τῶν Ἰούρμῆς καὶ τῶν Κουῖρδῶν, τὰ
ὁσῶν μᾶς ἰνδνῆνῆνῆν τῆς μορφῆς τῶν χρεῖστανικῆς μημεῖσι: Ἀεὶ εἶ-
χαι τῶν στίβοιται με ἀρμενικὸν μαδορῶν. - Οἱ Ἀρμένιοι γρηγοῖσι τὰ δῖν-
ροῦν ὡς γάρου ἀρμενικῆς βασιλείας, τῆς ὁσῶν ἰνρῶν καὶ τὰ ὀνόματα. -

Ἐμεῖ σῶματα καὶ ἡ μορῆ τοῦ Ἁγίου Δωτηροῦ ἢ τῶν Ἐκκλῆσιᾶς Ἁγίω.
τὸ ὁσῶν πηχῶν μῆγα ἀρμενικῆς.

Εἰς ἐρχεται το ἰνρῶ τῆς ἡμερῆς καὶ ἀπὸ μίας ἄλλῃς ἰνρῆς-
μορῆς τῆς τῆς Ἁγίας Ἐραδῆς, ὁσῶνται εἰς ἄλλοι Παῶν. - Τὸ ὁσῶν
ἔναι τὸ ἔναι με διαμερίσματα καὶ τῆς ἰνρῆς τῶν. - Ἐμεῖ καὶ ἀρμενικῆς
τῆς μορῆς ἰνρῆς, ὁσῶν τῆς πῆχῳ γάρουσι ἰνρῆς γάρουσι, τῶν τῶν
ἰνρῆς ἀρῶν τῶν τῆς ἰνρῆς Ἁγίω, τοῦ Ἁγίου Τρηγοῦ τοῦ Φωτιστοῦ,
τοῦ Ἁγίου Ἀρισταῖο, τοῦ Ἁγίου Βεργαῖο, τοῦ Ἁγίου Ουσῆ, τοῦ Ἁγίου Κρι-
μαῖο, τοῦ Ἁγίου Νεοῦ, τοῦ Ἁγίου Ἐσῶν, τοῦ μοτακοῦ Καρῆ καὶ τοῦ
Ἁγίου Χᾶν. - Ἐμαρῶν τῆς Κυρίας Ἐραδῆς ἀναδῶνται ὁ Βασιλεῖς
Ἐρῶν ὁ Μῆγα καὶ ἡ Βασιλέμα Ἀδῆν. -

Ἡ ἀρῶν αὐτῶν ἰνρῆς ἀρῶ τοῦ Ἰουακίου Κριμῶ Ταρατῆς
ἢ Κεμαχῆς ὅσῳ ἰνρῆς ἰνρῆς τῆς ὁσῶν τῆς ἀρμενικῆς ἀρῶν
τῆς Ραῖνῆς ἄλλῃ καὶ τῆς κοινῆς τῆς ἀρῶν τῆς ἡμερῆς τῆς ἡμερῆς
τῆς ἡμερῆς καὶ τῆς Ἁρῶν (Ἰαῶν) αὐτῶν ἰνρῆς ἀρῶν ἀρῶν
ἀπὸ ἀρῶν τῆς Ἀρμενικῆς ἀρῶν τῆς ἰνρῆς τῆς Κεμαχῆς (Ταρατῆς). -
Οὐκ ἀρῶν τῆς ἀρῶν τῆς ἀρῶν τῆς 1643 με ἰνρῆς τῆς ἰνρῆς. - Ἐμεῖ

εις τον Ναόν του Αγίου Σωτήρος εν Ραυβόω ὅπου εὑρίσκαι μέχρι σήμερα
ὁ τάφος του φέρει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν ἐπιγραφήν ὅτι ὁ ἅγιος Σούρις
καμαθὸρ του ἱεροῦ διακοῦ μετεβίβη ἐκ αὐτοῦ εἰς Ραυβόω.

Ὁ παλαιὸς Ἀρμένιος ἱερωσύτης τῆς τῆς Ἀρμενικῆς ἀποστολῆς
τῆς Ραυβόω ὑπὸ τὴν ἁγίαν Βαρλααμῶν (ἱερωσύτης) Ουγγροῦ (Ζέι-
του) ὅπως λέγονται γὰ ἀποστολῆν αἰσας ἰσχυρῶς τῆς παλαιῆς ἀρμενι-
κῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν Ραυβόω παρὰ του Σουζαῆτος Ἀχμέ καὶ ἕτερας
τῆς ἐκκλησίας ἁγίου Ἀρχαγγέλου (Σούρις Χρισταμωῆ) ἥτις ἀποδορε
ἐκείνη τοὶ θυώβρισι μῆτρα του ἔτος 1607. Ἡ ἑστῆς του Σηρῆσις μῆτρα
ἐν ἔτος καὶ μῆτρας τῆς καὶ ἀποδορε τῆς 18 τοῦ ἔτους 1608. Ἐκείνη ἔτος
ἡ Ραυβόω ἔμεινε ἔτος ἱερωσύτης, καὶ μῆτρα μὲν ἐν ἔτος ἔζητη ὁ
ἱερωσύτης Κρισὸρ Ταρααῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ